

непремѣнно висятъ бѣли пердета и сж поставени цвѣтя. У по-заможнитѣ селяни ще намѣрите и картини, и шкафове, дори и пияно.

По-ограничено живѣятъ безстопанственитѣ селяни и градскиѣ работници, но и тѣхнитѣ домове иматъ най-малко стая съ кухня, и тѣ ходятъ обути, чисто облѣчени и не гладуватъ.

Разкошъ у данчанитѣ нѣма да срещнете дори и между богатитѣ, но затова пъкъ срѣдъ бедното население нѣма ни мърсотия, ни дрипи.

На видъ данскиятъ селянинъ е здравъ, широкоплещестъ, съ весело приветливо лице. Той е гостоприеменъ, разговорчивъ, обича да кани у дома си гости и да беседва съ тѣхъ за разни нѣща. Той се държи съ достоинство, като равноправенъ, защото искрено вѣрва, че нѣма занятие по-почтено отъ селското стопанство.

Въ Дания всички сж задължени да ходятъ на училище. Въ училището изучаватъ това, което е необходимо за живота, учатъ се да четатъ и пишатъ хубаво, правилно и ясно да излагатъ писмено своитѣ мисли.

Селскитѣ училища обикновено се помѣщаватъ въ голѣми, често пжти двуетажни здания. Класнитѣ стаи сж голѣми, свѣтли. Училищата иматъ отдѣлни салони за гимнастика и особени стаи за учебнитѣ помагала.

Обикновено училището има зеленчукова и овощна градини, въ които ученицитѣ работятъ сами подъ ржководството на учителя.

Много селски деца, като свършатъ мѣстното училище, продължаватъ учението си въ нѣкое градинарско, млѣкарско, занаятчийско или др. училище. Дори нѣкои постѣпватъ въ срѣдно учебно заведение и въ университетъ. Но свършатъ ли университета, тѣ пакъ се връщатъ въ село и продължаватъ да обработватъ земята.

Много селянчета, завършили низше или нѣкое занаятчийско или селско-стопанско училище, за да допълнятъ своето образование, прекарватъ една или две зими въ тѣй нареченитѣ селски университети.

Данскитѣ селски университети даватъ на ученицитѣ си общо образование, развиватъ тѣхния умъ, насаждатъ у тѣхъ любовъ къмъ науката и ги свикватъ къмъ самообразование*). Учителитѣ се стараятъ да прекарватъ повечето време съ ученицитѣ си; ве-

*) Който желае по-подробно да се запознае съ тѣзи университети, да прочете статийтѣ „Какъ билъ възроденъ единъ пропадналъ народъ“ и „На гости въ единъ селски университетъ“ отъ Д-ръ Хр. Негенцовъ, помѣстени въ кн. 1 и 2, год. II „Народна цѣлина“.